కథ

స్నేహంకన్నా గొప్పది

ఆదూరి వెంకట సీతారామమూర్తి

ఎన్నాళ్లో అయింది విశాఖపట్టణం వచ్చి. వచ్చిన పని వెంటనే అయి పోయింది-మర్నాడు ఉదయానికి గాని ఫ్లైటు లేదు-అంచేత భుజంగరావుని చూసి వెళ్లడానికే నిశ్చయించుకున్నాను-డైరీ తీసి అతని ఆఫీసు అడ్రసు నోటు చేసుకుని బయల్దు దేరాను.

భుజంగరావూ నేను ఒకేకాలేజీలో డిగ్రీ చదువు కున్నాం. తెలివి తేటల కంటే ఇండస్ట్రీ ఎక్కువ భుజంగానికి-

డిగ్రీ అయ్యేక నేను ఎమ్మెస్సీ చదువు కోసం మద్రాసు వెళ్లిపోతే, రెండేళ్లు నిరుద్యోగ పర్వం వెలిగించేక ఉద్యోగం సంపాదించు కున్నాడు భుజంగరావు. పెళ్లి, ఉద్యోగం ఇంచుమించు ఒకే ఏడాదిలో అయ్యేయి. అప్పట్లో అతగాడి మావగారు డిప్టీ కలెక్టరు. ఆయన హోదా, పలుకుబడే భుజంగరావుకి ఉద్యోగం తెచ్చి పెట్టేయని నలుగురూ పెళ్లి పందిర్లోనే అనుకున్నాను.

భుజంగరావిప్పుడు ఆఫీసరయ్యేడు. చాలా మందిని ఓవర్‌లుక్ చేసి ఆ పోస్టును అతనికిచ్చారట. ఏడాది క్రితం ఆ సంగతి అతనే ఉత్తరంలో రాశాడు.

"విశాఖపట్టణం వస్తే తప్పకుండా ఓ పూట మా ఇంట్లో వుండాలి. నాకు సీవ్యూ క్వార్టర్స్ కూడాఇచ్చేరు" అంటూ రాసేడు.

స్నేహంకన్నా గొప్పది మరొకటుండదు.

అందుకే బయల్దేరాను.

ఊరు బాగా మారింది. పెద్ద పెద్ద భవంతులూ స్టార్ హోటల్స్ జనాభా కూడా పెరిగినట్లే కన్పించింది.

ఆరంతస్తుల భవనం ముందు ఆటోదిగింది. దిగి లోపలికి వెళ్లి రిసెప్షన్ కౌంటర్లో భుజంగరావు గురించి ఎంక్వయిరీ చేశాను.

నా వివరాలు కనుక్కుని కూర్చోమని సోఫా చూపించి భుజంగరావుకి కాబోలు డయల్ చేసింది.

"ఆయన మీటింగ్‌లో వున్నారు. మరో పది నిముషాల్లో రూంకి రావొచ్చు. మీరు అయిదో అంతస్తు రూం నెంబరు 553లో వెయిట్ చేయండి" అని ఇంగ్లీషులో వినయంగా చెప్పింది.

అయిదో అంతస్తులో లిఫ్టు దిగి, రూం నెంబర్స్ చూసు కుంటూ నడు స్తున్నాను. ఆఫీసర్ల నేం బోర్డులు వేలాడ దీసిన గదులు చాలానే వున్నాయి.

"హలో... మీరు శివప్రసాద్ కదూ?" తలతిప్పి ఆశ్చర్యంగా చూశాను.

అతను మన్మధరావు...! ప్రీ యూనివర్శిటీ వరకు నాతో కలిసి చదువు కున్నాడు. ఎన్నేళ్లతర్వాతో చూసినా అతనిలో ఏ మార్పూ కన్పించ లేదు నాకు. నే నతనిని పోల్చు కోవడం గమనించి.

"అవునా కాదా అనుకుంటూనే పిలిచాను. ఎన్నేళ్లయి పోయిందో" అంటూ కుశల ప్రశ్నలు వేసి, నన్ను తన గదికి ఆహ్వానించేడు.

మన్మధరావుని చూస్తుంటే చాల సంతోషమని పించింది. ఒకప్పుడు ఎంతో స్నేహంగా వుండే వారిమి! పోటా పోటీగా చదువు కునే వారిమి! క్లాసు మొదటి రెండు ర్యాంకులూ ఎప్పుడూ మావే!

మన్మధరావు చాలా తెలివైనవాడు-పరిస్థితులు అను కూలించక పియుసి తోనే చదువు ఆపేసి జీవనోపాధి కోసం ఉద్యోగం చేరేడు. ఉన్నంతలో ఆనందంగానే కన్పించేడు. బోయ్‌ని పిలిచి, కాఫీలు తెమ్మని ఆ గదిలో వున్న తన కొలీగ్స్‌కి నన్ను పరిచయం చేశాడు ఎంతో గొప్పగా. "నా చిన్ననాటి స్నేహితుడు-ఇపుడు ఢిల్లీలో పెద్ద సైంటిస్టు-" అంటూ-

అతనిమాటల్లో ఎంతో సంతోషం కనిపించింది.

చాలా సంగతులు దొర్లాయి మా మాటల్లో.

కాఫీ తాగాక జేబుల్లో వున్న సిగరెట్ పెట్టె తీసి ఆఫర్ చేశాను-

"నో థాంక్స్" అన్నాడు.

"అలవాటు లేదా" అన్నాను.

"కాలుస్తాను. కానీఇక్కడ మాత్రంకాదు" అన్నాడు.

"మా బాస్‌కి మేంసిగరెట్లు కాల్చడం ఇష్టం వుండదు సార్. పొరపాటున ఎప్పుడైనా కాలుస్తూ కన్పించామా ఓ వారం వరకూ తలనిండా చివాట్లూ. చేతినిండా పనికిమాలిన పనులు" అన్నాడతని కొలిగ్ సుబ్రమణ్యం.

మన్మధరావు ఓ ఉదంతం చెప్పేడు-

ఓ మారు ఓ స్నేహితుడొచ్చి కాఫీ తాగేక అలవాటు కొద్దీ సిగరెట్ వెలిగించుకున్నాడట. అంతలో వచ్చాడట వాళ్ల బాస్. చటుక్కున తిరిగి వెళ్లి పోయి సుబ్రహ్మణ్యాన్ని రూం లోకి పిలిచి చివాట్లేశాడట.

"అంతెందుకండి-పండగొస్తే మేం కొత్త బట్టలు వేసుకుని రాకూడదుకదా-ఖరీదైన వస్తువులేవీ మేం వాడ కూడదు-ఎందులోనూ మా బాస్‌ని మించి మేం వుండ కూడదు" అన్నారింకొకరు.

నా ఆశ్చర్యానికి అవధుల్లేవు.

"ఏది ఏమైనా ఆఫీసులో ఆయన మీ బాస్‌కదా మరి" అన్నాను నవ్వుతూ.

"మాకు బాసే. ఒప్పు కుంటాను. కానీ నీకు కాదుగా. నువ్వు కాల్చడానికి వీల్లేదు. నా వల్ల నా గెస్టుకీ పనిష్మెంటే" అంటూ నవ్వేశాడు.

టైం చూసుకుని లేచాను.

"రాత్రికి వుండేట్టయితే ఓ మారు మా ఇంటి కొస్తే సంతోషిస్తాను" అన్నాడు మన్మధ రావు. ఆ పిలుపులో ఆప్యాయత కనిపించింది.

"చెప్పలేను-మరో ఫ్రెండుకి కూడా ప్రామిస్ చేశాను" అంటూ తప్పించు కున్నాను.

నేను వెళ్లే సరికి భుజంగరావు రూం లోనే వున్నాడు. నన్ను చూసి అతని కళ్లు ఆనందంతో మెరిశాయి. పలకరింపు లయ్యాక.

"సారీ. నీ లెటర్‌కి అప్పట్లో జవాబివ్వలేక పోయాను. రెండు నెలలుగా టూర్ల మీద టూర్లు-ఎటూ వస్తున్నాను గదా అని..." నేనింకా పూర్తి చేయలేదు.

"అవున్లే పెద్ద సైంటిస్టువిగా నీకు తీరికెక్కడ" అంటూ అక్కర్లేని చోట్ల ఒత్తులుచేర్చి అన్నాడు దెప్పి కోలుగా.

భుజంగరావుకి అలా మాట్లాడడం అలవాటే. నాకు ఎమ్మెస్సీలో సీటువచ్చి వెళ్తున్నపుడు.

"అదృష్ట వంతుడివి గురూ. ఆట్టే కష్టపడ కుండానే అటు డిగ్రీలో క్లాసూ ఇటు ఎమ్మెస్సీలో సీటూ సంపాదించు కోగలిగావు" అన్నాడు చురక అంటించేవిధంగా.

అతనికి డిగ్రీలో సెకండ్ క్లాసు వచ్చింది మరి.

అందుకే నేనేం అతని మాటల్ని పట్టించు కోలేదు. ఆ విషయంలో భుజంగ రావు ఇప్పటి కోసం మారలేదన్న మాట. అనుకున్నాను.

తనెలా ఎంతమందినిదాటేసి ఆఫీస రైందీ చెప్పకొచ్చాడు భుజంగ రావు. తెలివి తేటలతో కాకుండా జీవితంలో పైకి రావడానికి తొక్కాల్సిన మార్గాలన్నీ అతను తొక్కినట్లే అనిపించింది.

మధ్యలో బోయ్‌ని కేకేసి డ్రింక్సు తెప్పించాడు. డ్రింక్స్ తాగడ మయ్యేక డన్‌హిల్ తీసి ఆఫరు చేశాడు.

"మీ ఆఫీసులో సిగరెట్ తాగ కూడదేమో" అన్నాను సందేహంగా.

"నోనో అటువంటివేం మనకి లేవు" అంటూ లైటర్‌తీసి వెలిగించేడు.

ఈ లోగా తలుపుతెరుచుకుని లోపలికి ఎవరో వచ్చి నట్లయింది.

"మీ కెన్నిసార్లు చెప్పేనయ్యా. ఎవరితోనైనా మాట్లాడుతున్నపుడు కాస్త ఆగి రావాలన్న సంస్కారం లేకపోతే ఎలా? ఆఫీసు పనేగా? కొంపలేం మునిగి పోవు" అంటూ అగ్గి బుగ్గయ్యాడు భుజంగరావు.

"సరే సార్. ఎం.డి గారిప్పుడే మీ చేత సంతకం చేయించి తీసుకు రమ్మంటేను..." అంటున్న అతని వైపు చూసి అవాక్కయ్యాను.

మారు మాట్లాడ కుండా సంతకం చేసి పంపేసి, "మేనర్ లెస్ బ్రూట్స్ దొరికారు మాకు" అన్నాడు నాతో.

నాకిక కూర్చోవాలనిపించలేదు.

"మా ఇంటికి రావూ" అడుగు తున్నాడతను.

నేనేం చెప్పానో నాకే తెలియదు. నామెదడంతా ఆలోచన్లతో మొద్దుబారి పోయింది.

ఏది సంస్కారమో.... ఏది కుసంస్కారమో.. మనుషు లిట్లా ఎందుకు మారతారో... తెలియని పరిస్థితి-

"డాల్ఫిన్‌లో దిగేను. సాయంకాలం ఆఫీసయ్యాక వస్తే మనిద్దరం కలిసి మీ ఇంటికి వెళ్దాం" అంటూ మన్మధరావుతో చెప్పి వచ్చేశాను.

అతని ముఖం ఇంకా చిన్నబోయే వుంది!

శృంగారమే ఆనందం

శృంగారమే ఆనందం. ఆ ఆనందమే జీవిత మకరందం అనే వ్యక్తి బలవంత్ గర్గి. పంజాబీలోను, ఇంగ్లీషులోను ఆయన రాసిన ఎన్నో కథలు, నవలలు, జీవితాల్లో వ్యక్తులు పొందే సెక్స్‌పరమైన అనుభూతులకు, అనుభవాలకు, సంబంధాలకు పెద్దపీట వేశాయి. చాలామంది రచయితలు, విమర్శకులు గర్గిని పోర్నోగ్రఫీ రచయితగా చిత్రించారు కూడా. అయితే గర్గి రచనల్లో మనకు కనిపించే ప్రధానాంశాలు కొన్ని వున్నాయి. స్త్రీ పురుషుల మధ్యనున్న సంబంధాల్ని రాజకీయ, సామాజిక తాత్విక నేపధ్యంలో వివేచన చేస్తూనే వారి రహస్య జీవితంలోని ఉద్రేకాన్ని, ఉద్వేగాన్ని, ప్రగాఢ ప్రేమానురక్తిని చాలా బలంగా చెప్పగల సామర్థ్యం వున్న రచయిత. ఇది గిట్టనివాళ్ళు గర్గిని సెక్స్ మేనియాక్ అని కూడా అన్నారు. ఈ విమర్శల్ని పట్టించుకునే తత్వం కాదు ఆయనది. రచనలు సెక్స్ రచనలంటూనే చదివి ఆనందించేవారిని ఆయన దుయ్యబట్టలేదు. అయితే పూర్తిగా చదివి విమర్శించమని మాత్రమే ఆయన కోరారు. 'సంజా చుల్హా', 'వోక్ జాక్' ఇవి రెండూ ఆయన రచనల ఆధారంగా వచ్చిన సీరియల్స్. అయితే ఈ రెండు సీరియల్స్‌లోనూ ఎటువంటి వివాదం చెలరేగలేదు కానీ త్వరలో రాబోతున్న ఆయన మూడో సీరియల్ 'ఆర్సి'పై కొంత విమర్శ అక్కడక్కడా వినిపిస్తోంది. 'ఆర్సి' అంటే అద్దం అని అర్థం. కొన్ని ప్రాంతాల్లో స్త్రీలు బొటనవేళ్లకి ధరించే ఆభరణంపై చిన్న అద్దం వుంటుంది. ఈ అద్దంలో ప్రతి స్త్రీ తన ముఖాన్ని చూసుకొంటున్నట్లు ఈ సీరియల్‌లోని అన్ని భాగాలు అలా మొదలవుతాయి.

గర్గి, స్త్రీలపై దృష్టి సారించడానికి ప్రధాన కారణం, వారిలో వున్న ఆత్మ స్థైర్యమే. జీవితాన్ని స్త్రీలే పూజిస్తారు. జీవితాన్ని వారే పోషిస్తారు, చివరికి వారే దాన్ని నాశనం కూడా చేయగలరు అంటారాయన. స్త్రీని ఆదిశక్తిగా చూడగల గొప్ప మనసున్న గర్గి చిన్నతనంలో గాయకుడు కావాలనుకునేవాడు. అయితే ఆయన తల్లి సుముఖత చూపకపోవడం, పైపెచ్చు ఆయనని సంగీతం నేర్చుకోవడానికి పంపకపోవడం వల్ల ఆయన నేర్చుకోలేకపోయారు. తను రాసినవి పోర్నోగ్రఫీ అయితే మన చరిత్ర అంతా పోర్నోగ్రఫీ అనీ, దేవాలయాలపై బూతుబొమ్మలెందుకని ప్రశ్నిస్తారు. అంతర్జాతీయ గుర్తింపు పొందిన కళాకారులు పాబ్లో పికాసో, రోడిన్, మోడి గ్లియాని, సాదత్ హసన్, మంటో వీరి చిత్రాలన్నీ కూడా బూతు బొమ్మలని అనవలసివస్తుందనే ఈయన సమాధానంగా శృంగారాన్ని (సెక్స్‌ని) కళగా ప్రదర్శించే విషయమూ స్పష్టమే. 'ఆర్సి' పదకొండు భాగాల సీరియల్. ఆడవారి సమస్యలకిది దర్పణంపడుతుంది. అత్తల ఆరళ్ళు, కోడళ్ళ అగచాట్లు, కళలన భ్యసించాలనుకునే స్త్రీ పడే భంగపాట్లు, ఇంకా ఎన్నో అంశాలు చిత్రీకరింపబడుతున్నాయి. రమావిజ్ ఆరు భాగాల్లోను కొత్త తార మాలవీందర్ మంగత్ మిగిలిన భాగాల్లోనూ ప్రధాన పాత్రలు ధరిస్తున్నారు.

ఒక మంచి భావుకుడు, స్త్రీల సమస్యల పట్ల అవగాహన అన్నిటికీ మించి వారి సమస్యల్ని అర్థంచేసుకోవాలనే తపన వున్న రచయిత, దర్శకుడి నుంచి మరో సీరియల్ వస్తోందనడం నిజంగా శుభపరిణామమే.

—అగ్నివేశ్

188